

[Новини](#) [Интервюта](#) [Коментари и анализи](#) [Форум](#) [Галерия](#) [Реклама](#) [Видео](#) **Списание**[Рубрики](#)[Начало » Новини](#)[Най-четени](#)[Право](#)[Политика](#)[Общество](#)[Бизнес](#)[Финанси](#)[Имоти](#)[Здраве](#)[Свят](#)[Хроника](#)[Цитат на деня](#)[Теми в развитие](#)[Анкета](#)[Няма активна анкета](#)[Полезни връзки](#)[Институции](#)[Професионални организации](#)[Правно-информационни системи и портали](#)[Речници и енциклопедии](#)[Международни](#)[Правозащитни организации](#)

Печат: Размер на шрифта: Т- Т+

Борислав Сарафов, кандидат за главен прокурор:**Прокуратурата се нуждае не просто от реформа, а от динамична, бърза реформа**

Провокацията към подкуп да се регламентира като специално разузнавателно средство, с което да се разследват корупционните престъпления, предлага кандидатът за главен прокурор

04 декември 2012 | Ралица Петрова | 2219 прочитания | 36 коментара

Борислав Сарафов е роден през 1969 г. в София. Завършва право във Висшия институт на МВР през 1995 г. Веднага след това започва работа като следовател в столицата. Последователно е бил зам.-районен прокурор в Сливница, прокурор в Окръжна прокуратура-София, зам.-апелативен прокурор на София. През 2007 г. е командирован във Върховната касационна прокуратура, където ръководи отдел за борба с организираната престъпност. Работи по редица знакови дела като тези срещу Братя Галеви, Златомир Иванов-Златко Баретата, депутатите Гюнай Сефер и Митхат Табаков, прокурорите Тома Томов и Димитър Викентиев и други.

На 30 юни 2011 г. е избран за административен ръководител на Апелативната специализирана прокуратура.

През май 2011 г. Борислав Сарафов е награден с почетна грамота от директора на ФБР Робърт Мълър за ефективната му работа като ръководител на съвместни екипи за борба с организираната престъпност. Два пъти е награждаван от главния прокурор за постигнати високи резултати.

Г-н Сарафов, вие бяхте изненадата при номинациите за поста главен прокурор. Как сте стигна до вашето номиниране? Кой ви покани и какво ви мотивира да се съгласите да участвате в това състезание?

Номинирането ми бе обсъждано няколко седмици, но не бих казал, че това се правеше конспиративно. Покани ме г-н Георги Колев, с когото работата ни

Новите зам.главни прокурори - Галина Тонева, Борислав Сарафов, Камен Михов, Ася Петрова и Пенка Богданова (17947)

Тайната на вота срещу правото на мнение (2132)

Три месеца ВСС пренебрегва съдебни решения за конкурса за НСлС (2073)

Политическа корупция довела до оправдателните присъди по "САПАРД" (1773)

Дисциплинарка срещу Галя Гугушева засега няма да се образува (1716)

Най-коментирани

Новите зам.главни прокурори - Галина Тонева, Борислав Сарафов, Камен Михов, Ася Петрова и Пенка Богданова (134)

Тайната на вота срещу правото на мнение (26)

Три месеца ВСС пренебрегва съдебни решения за конкурса за НСлС (23)

Ваканцията на КС е удобна само за управляващите, но всички мълчат (21)

Отношението към адвокатите е отношение към правата и законните интереси на гражданите (20)

свързва отдавна. Мотивите ми да приема кандидатурата са вече публикувани на сайта на ВСС – професионалният ми и управленски опит и проверените в практиката работещи модели, които с колегите ми от специализираните екипи на ВКП и специализираните прокуратури прилагаме в работата си. Убеден съм, че тези идеи могат да получат по-широко приложение в рамките на прокуратурата и вярвам, че много от тях ще бъдат възприети от следващия главен прокурор, който и да е той. Бих се радвал да съм полезен за прокуратурата.

Чувал сте да се говори, че кандидатът на управляващите е председателят на Пловдивския окръжен съд Сотир Цацаров. Появиха се и внушения, съмнения, че вашата кандидатура е издигната, за да има някаква привидност на състезание. Смятате ли, че шансовете ви са реални? Чувствате ли се използван?

Тези импровизации са ми по-скоро забавни. Лично аз приемам тази надпревара като състезание на концепции, а не като филм с пошъл сценарий, както се представя.

Иначе това не е необичайно, нито неочаквано. Все още хората имат достатъчно поводи да се съмняват в честността на един или друг избор. А шансовете ми да спечеля това състезание са съвсем реални, аз самият ги определям 50:50 – или ще стана главен прокурор, или няма да стана.

Двама от прокурорската квота подкрепиха г-жа Галина Тонева, други двама прокурори пък застанаха зад г-н Сотир Цацаров. Само един представител на прокуратурата все още не е изразил своите предпочитания. Имаше някакво очакване, че прокурорите ще са единни в своята представа за бъдещия главен прокурор. Вие как си обяснявате този разнобой?

Нормално е всеки да има лични предпочитания и според мен това е доказателството, че има реален избор. Това, че има трима кандидати за поста, дава възможност да се състои истинско състезание, истинска съпоставка на техните качества. Ако всички прокурори във ВСС бяха подкрепили една кандидатура, щеше да се коментира, че отново гласуването е предрешено.

От всичките кандидати единствено вашият професионален път е минал само в прокуратурата. Смятате ли, че това ще ви помогне?

Считам това за свое предимство. Да преминеш през всички стъпала на йерархията в дадена институция е преимущество, доколкото я опознаваш в детайли, доколкото разбираш и с какви хора разполагаш.

Г-жа Тонева и г-н Цацаров също са изявени професионалисти, те притежават ценен съдийски опит, който аз нямам, но е факт, че от тримата аз най-добре познавам работата във всички нива на прокуратурата и следствието.

Запознат сте с правилата за избор, знаете какви съмнения се появиха след тяхното приемане – че са удобни само за един от кандидатите. Вашето мнение как трябва да протече гласуването – с бюлетини или не, по поредността на постъпването или по друг начин, трябва ли да се гласува за всеки един кандидат?

Трябва да протече прозрачно, честно и без да остави съмнения. Процедурата е най-малко важното нещо в случая, сигурен съм, че ВСС ще избере най-справедливата. Според мен обаче, фиксирането върху процедурата, а не върху това какво и кой ще се избира, не е редно. Тъжно е, че все още не можем да се отървем от презумпцията, че има ли някакъв избор, той е предрешен. Лично аз, ще приема всяка процедура. Създалата се тук истерия не ме вълнува.

И този път нямаше оценка на мандата на главния прокурор. Това означава, че кандидатите трябва да правят такава оценка, а не да стъпят върху вече готов анализ и да надграждат. Това не е ли притеснително?

Според мен единственият, който може да оценява мандата на един главен прокурор, е историята. Необходима е оценка не на мандата му, а на свършеното и несвършеното от него, на доброто и на грешките, на реалното състояние на институцията. Още повече, че мандатът на който и да е административен ръководител не може и не бива да се оценява самостоятелно, без екипа, с който е работил. Имам мнение за г-н Велчев и екипа му, което открито съм заявявал много пъти досега – оценявам силно положително работата им, като добро, макар и трудно начало на реформите в прокуратурата. Реформите трябва да

продължат в избраната посока, в ускорени темпове, на базата на новаторски принципи и похвати.

Познавате прокуратурата отвътре. Ако бъдете избран за главен прокурор, какви ще бъдат приоритетите ви?

Много са. Но ще направя всичко по силите си работата по тях да върви едновременно. Прокуратурата се нуждае не просто от реформа, тя се нуждае от динамична, бърза реформа, защото всяко отлагане на една или друга мярка за оптимизиране на работата води до затлачване с нови проблеми. Приоритети ще са ми оптималната натовареност в прокуратурите, осигуряване работа на следователите, ефективно взаимодействие с органите на МВР в разследването, качеството на работата. Безспорно основа за реализиране на тези приоритети ще бъдат специализацията и взаимодействието на разследващите органи.

Единствено г-н Сотир Цацаров няма опит в органите на държавното обвинение. Запознахте ли се с неговата концепция? Смятате ли, че като външен човек за прокуратурата, е добре запознат с проблемите и дава ефективни идеи за решаването им?

Концепцията на г-н Цацаров е на изключително високо ниво, изложена е в академичен стил, детайлно и всеобхватно засяга всички проблеми и задачи, стоящи пред прокуратурата. Всъщност и в трите концепции има много положителни неща, като в определени пунктове възгледите ни се припокриват, а в други се допълват. В този смисъл, мисля, че едно съчетание от трите концепции би дало най-пълна картина за необходимите реформи.

Какво състезание ще бъде изборът на главен прокурор – на концепции и идеи, на личности или на политически и други интереси?

Искрено вярвам, че е състезание на идеи, концепции и личностни качества на кандидатите. Това е и причината да се включва в него и откровено казано не мисля, че някой от кандидатите е подходящ за изпълнение на политически поръчки.

Предполагам следите за скандала около делото САПАРД. Смятате ли, че може да се търси наказателна отговорност от прокурор заради вътрешното му убеждение?

За произнасяне по вътрешно убеждение не може да се носи нито наказателна, нито дисциплинарна отговорност. Това е абсурд и има достатъчно съдебна практика по въпроса.

Но в крайна сметка вътрешното убеждение не може и не трябва да противоречи на фактите, и в този смисъл отговорност може да се носи, ако въпросното вътрешно убеждение е наложено по незаконен начин, например корупционен. Това е въпрос на доказване.

Г-н Сарафов, в концепцията си отбелязвате, че има провал на делата срещу корупционни престъпления. Според вас на какво се дължи това, къде са най-често допусканите грешки и как може са преодолеят спънките?

В тази връзка – често за доказването на този вид престъпления се използват специални разузнавателни средства. В концепцията си вие сте маркирал проблема с прекомерното използване на СРС, което е обект на много критики. Как може да се докаже такова престъпление?

За съжаление "провал" е вярната характеристика за резултата по корупционните дела. Да, те са сложни и трудно доказуеми. Но дори в случаите, когато има събрани доказателства за корупция, те се оказват недостатъчни или зле представени в съда, за да доведат до осъдителна присъда. Грешки има и важното е не само какви са те, а какво ги поражда, кои са вратичките в закона, които допускат противоречивата или направо лоша практика. Трябва сериозен анализ, а защо не и дискусия в гилдията, за да се отстранят не само грешките, но и условията за допускането им. Във всички случаи по тези дела трябва да се говори по-малко и повече да се работи.

Работата на разследващите органи със СРС роди твърде много митове и легенди. Обществото далеч не е "Биг Бродър", а работата със СРС е необходима, особено при трудно доказуемите престъпления. Категоричен съм, че законът в момента ясно регламентира използването на специалните средства. Разбира се, този процес трябва да се контролира и в това отношение отговорността е голяма.

Що се отнася до доказването на корупцията, колкото и авангардно да изглежда, бих предложил в закона да се въведе и регламентира т.нар. провокация към подкуп, която като правен режим бих приравнил на доверителната сделка – като специално разузнавателно средство, с предварително разрешение от съда и извършено от служител под прикритие. Въвеждането на провокацията към подкуп като специфичен инструмент за разследване на корупцията, освен ефективен механизъм за противодействие на това социално зло би имало и огромен превантивен ефект.

Това, наистина, е по-радикална идея с оглед и това, че провокацията към подкуп е и престъпление в Наказателния кодекс. Не се ли притеснявате, че може да има злоупотреби, ако бъде въведен такъв режим?

Даването на подкуп е точно толкова укоримо и престъпно, колкото и получаването. Именно затова е необходима стриктна законова регламентация и въвеждането на строг съдебен контрол върху един такъв инструментариум. Категорично не е допустимо гражданите преднамерено да създават обстановка и условия, за да предизвикат даване или получаване на подкуп – такава една хипотеза наистина би довела до хаос и изстъпления. Всъщност това е и текста на чл.307 от НК. Но ако ми позволите ще дам един пример. Ако за някой общински служител или кмет има достатъчно надеждна информация, че същият получава подкупи във връзка с някакъв разрешителен режим (например издаване право на строеж), защо да не може да бъде издадено съдебно разрешение, след което служител под прикритие да провокира този кмет? По същия начин в момента е регламентирана и доверителната сделка – придобиването на наркотици е престъпление, но законово е уредена възможността служител под прикритие с разрешение на съда да закупи наркотици от някой дилър и по този начин да докажем наркоразпространението.

Какво разбирате под бездействие на прокурора, което води до забавяне на делата и на какво се дължи – на мързел, на неподготвеност или друго? Как ще стимулирате прокурорите да си вършат работата, за да не се стига до предприемането на дисциплинарни мерки?

Под бездействие разбирам и мързел, и немарливост, и неподготвеност и друго, като под "друго" вероятно имате предвид "корумпираност". Нелоялността към институцията, към колегите, към работата, за мен е най-тежкият грях на прокурора. Защото зад делата се крият човешки съдби, а не можем да бъдем безотговорни към човешките съдби. Ако бъде избран на поста, всички колеги, които имат афинитет към някоя от формите на корупция, ще бъдат подложени на сериозно изпитание. Подобно явление в прокуратурата няма да бъде търпимо. Нетърпимост ще има и към мързела, защото бавното правосъдие е лошо правосъдие. Тук правилно поставяте въпроса за стимулите, в т.ч. и наказанията. Качествената, професионална и всеотдайна работа трябва да бъде стимулирана, в т.ч. финансово и кариерно. Лошата работа трябва да бъде наказвана – пак да речем финансово и кариерно. Уравновилковката убива качеството на работата.

Във връзка с натовареността цитирате чл. 194 от ЗСВ. През последните месеци обаче ВСС отказва да прехвърля магистрати с щатове им от слабонатоварени към по-натоварени съдебни органи, с аргумента, че това е начин да се заобиколи конкурсът. Това не прави ли неоснователно уповаването на този законов текст за справяне с натовареността?

Предидният ВСС просто остави горещия картоф на настоящия. Може би донякъде с основание, защото прехвърлянето на щатове не трябва да се извършва на парче, според нечий нужди в момента. Необходимо е ясно и цялостно определяне на натовареността, състоянието и нуждите в отделните райони и звена и конкретна стратегия за оптимизиране на щатове. Това е едно от условията за оптимизиране на работата. Нататък отговорност на ВСС ще е да пренасочи щатове и да проведе съответните конкурси.

Същевременно само по себе си оптимизирането на щатове пак няма да реши проблемите – то трябва тясно да се обвърже с квалификация и специализация на кадрите. Трудно е, но практиката, поне в специализираните прокуратури, доказва, че е напълно възможно и то само в рамките на една година.

Проблемът с формализма в досъдебната фаза на процеса не е от вчера. Но това все пак е законодателен проблем, не е вътрешно-организационен. Имате идеи за промени в закона ли и какви са те?

Именно защото не е от вчера, е толкова болезнен и досаден. А е и решим. Не мисля, че законодателната инициатива е проблем, стига търсената промяна да е ефективна и обоснована.

Мисля, че буквално всеки прокурор и следовател има идея каква точно трябва да бъде промяната за премахване на излишния формализъм в процеса. Ето пример за въпрос, по който би могъл да се възбуди дебат във ведомствения сайт на прокуратурата. Нататък е въпрос на обобщаване на ценните идеи и тяхното формулиране. Абсурдно е прокурор да пише обвинителен акт от 800-900 страници, при положение, че всеки детайл от обвинението подлежи на доказване в съдебната зала.

Знаете - журналистите са постоянна публика в съдебните зали по знаковите дела и често стават свидетели на доказателства за зле проведени разследвания по тези дела и пропуски от МВР. Какво може да направи главният прокурор в тази насока?

Много. И не само с МВР, но и с ДАНС, НАП, с различните контролни органи, които имат отношение към даденото разследване. Практиката ми в специализираните екипи на ВКП и в специализираните прокуратури е недвусмислена: пропуски и безобразия в досъдебното производство няма, когато се работи в екип. Когато конкретни прокурори и служители от различни институции работят заедно и координирано по дадено досъдебно производство – всеки в своите компетенции, под ръководството на разследващите прокурори. Екипният принцип на разследване увеличава качеството на работата, в същото време повишава личната отговорност на всеки от участниците, премахва условията за корупция и лобизъм в нечия полза. Методическо взаимодействие на прокуратурата с МВР би могло да има и на оперативно ниво за събиране на годни доказателства, без това да означава намеса или погазване независимостта на институциите.

През последните години години обвиняваха прокуратурата, че не е никакъв господар на досъдебното производство, а се ръководи от думите и препоръките на министъра на вътрешните работи и на полицията. Дори съм чувала за случаи, в които самочувствието на полицаите е толкова голямо, че си позволяват да казват на прокурора как да си върши работата. Вие забелязвате ли някаква подобна тенденция?

В специализираните прокуратури подобни отношения няма. Ако е имало намеса на вътрешния министър, то тя е на професионална основа, по мое искане, в интерес на конкретното разследване и на работата на прокурорите. Именно затова мисля, че ако принципите на екипност и взаимодействие в разследването се въведат и в други звена на прокуратурата и се утвърдят като практика, за подобни напрегнати взаимоотношения няма да се говори. В крайна сметка работата на институциите има една цел – ограничаване на престъпността и наказване на виновните.

Как, според вас, ще помогне на кандидатурата ви заемането на длъжността административен ръководител на Апелативната специализирана прокуратура, един сравнително нов орган?

Специализираните прокуратури ги създадохме на "гола поляна". Това ми позволи да натрупам немалък управленски опит, тъй като с колегите ми организирахме тяхната работа както материално-битово, така и административно-организационно. Аз самият се справих с управлението на финансите и човешките ресурси, сматериалното и информационно осигуряване. Именно затова считам, че опитът ми тук би могъл да бъде полезен.

КОМЕНТАРИ

09 януари 2013 | Margareta

auto insurance quotes 8-)) cheap auto insurance quotes pa xhmc

09 декември 2012 | Провинциалист

Прокуратурата не смогва да плаща обезщетенията по ЗОДОВ. Само за първите 10 месеца на тази година държавното обвинение е загубило дела за над 4 милиона лева, но не може да ги плати и се трупат лихви.

05 декември 2012 | До ---

Уцелиха те в слабото място , а мила?Развеселила се била.Просто за пореден път си изпускаш нервите ,което само показва лабилна психика и пълна дезориентация.Ако беше много ориентирана не милиционерите щяха да са ти началници или кандидати за такива, а ти на тях ,но явно нямаш качества,а клавиатурния героизъм ти е единствения отдушник.Продължавай , радваш аудиторията с истински "открития" във всякакъв план.

04 декември 2012 | до стар колега

Прав си колега!Но най-страшното е, че тези от Рабфаковците,по провинцията са на възлови места и така си избиват комплексите, че!?Те са най-опасни, защото живеят в миналото,когато са били с предимство преди по-умните от тях, и сега си мислят същото, и когато им дадеш власт - "Дай му на Простака власт и му гледай сеира"!Как е в района на Окръжен съд - Разград, няма ли кой да ни каже?

04 декември 2012 | Alex

Нелепо е да се сравняват факултетите в страната, когато става въпрос за знае не и може, което зависи от личността, а не от конкретния университет! Въпреки че съм завършила СУ, срещам не по-малко стойностни и квалифицирани колеги от др университети, така че генерализирането не е правилно, според мен.

04 декември 2012 | спокойно

Ще помоля за по-умерен език, за да не се опорочава темата. А тя определено е много важна. Не е необходимо да се използват цинизми и обиди.

04 декември 2012 | стар колега

завършил съм ЮФ на Софийския университет през 1990 г., от 26 души от нашата група по-малко от половината бяхме приети редовно. Другите бяха рабфак, деца на активни борци и основно прехвърлени от други факултети и ВУЗ, та дори и от военни училища. Така че по-леко с фирмата на ЮФ при СУ, тъпаци и непрофесионалисти има навсякъде, както е вярно и че много от отличниците се реализираха по-зле от по-посредствени студенти.

04 декември 2012 | магнаурия

"Защо да не може да бъде издадено съдебно разрешение, след което служител под прикритие да провокира този кмет?"
Да се даде възможност на държавен служител да подбуди / чрез сила, заплаха, обещание за облага или по друг начин / извършването на престъпление, за което подбудителят няма да бъде наказан, а подбуденият извършител - да?!
Държавният служител да е автор на престъплението, което разкрива, но да не бъде наказан, защото е добър, Съдът официално му е разрешил да извърши престъпление . По-добре да се съди за намерение, за лош поглед, за бели зъби и т.н.

04 декември 2012 | 007

ВД скрий се, че и Конституционния съд ще събориш, знаеш за какво става дума, макар че ти си свикнал да повличаш души със себе си... скрий се или убивай - нали така те учеха Мето Илиански и Такин или ти тях?! Ще съсипеш много хора, дори и да убиваш сега, но най-лошото е, че ще съсипеш група хора, които наистина, за първи път, се опитват да направят нещо за тази географска територия.

04 декември 2012 | ---

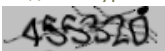
Смях : "След като Сарафов е шеф на прокуратура от такъв ранг, значи му е гласувано доста голямо доверие. Именно на този спец съд и спец прокуратура, се залага доста много и няма основание точно " . Явно преди да напуснете работното си място преди 17ч. написяхте поредните лозунги . СПЕЦ институциите са без никакъв авторитет . Вие наистина не сте юрист .

1 2 3 4

Име

Съобщение

Код за сигурност

»

